

Башкорт җишык йырлары

Башкорт һүз сәнғәтен өйрәнер булһаң да, дөйөм тарихи-мәзәни мирас-ты тикшерергә теләһәң дә, был эштең төп өйрәнеү объекты — текстар-зың булуы шарт. Текстарзы өйрәнеп кенә һүз сәнғәтен бөтә тәрәнле-гендә тикшерәү, әзәби-мәзәни күренештәрзең тарихи-теоретик нигеззәрен, методологик принциптарын, ғилми концепцияларын анык билдәләү мөмкин. Шуныһы кызғаныс, текстар, язма традицияныкы булһынмы, фольклорға карағанымы, быуаттар дауамында төрлө фажиғәләр, кыйралыштар, идео-логик сәбәптәр аркаһында даими тип әйтерлек юкка сығарылып торған. Рәсәй империяһы алға һөргән ортодоксаль (православ) миссионерлык сәйәсәте, үззәрен артык тәкүәле иҫәпләгән мосолман руханизаны, һуңынан һуғышсан дәһрилек тәғлимәте калыптарынан ары күрмәгән большевик дәүләте тарафынан үткәрелгән сәйәсәт аркаһында биниһая-бихисап рухи йәдкәрзәребез беззең көнгә килеп етә алмаған.

Башкорт текстологияһының, элекке СССР биләмәләренә караған башка төрки халыктарыныкы кеүек үк, бер зур ғәмәли ауырлығы булып ХХ быуат эсендә генә өс төрлө язмала текстар ижад ителеү мәсьәләһен телгә алмау мөмкин түгел. Мең йылдан ашыу ғәрәп язмаһын үз милли язмаһы сифатында кулланған халык ХХ быуаттың 20-се йылдарының тәүге яртыһында шул язманы модернлаштырып, яңынан формалаша баш-лаған әзәби телебезгә кулайлаштырыу мақсатында үзгәртеп, ғәрәп гра-фикаһындағы ”яңы әлиф”, һуңынан латин һәм тиҫтә йылдан кириллица графикаларына күсергә мәжбүр ителә. һөзөмтәлә әзәби-мәзәни процес-тың өзлөкһөзлөгөнә балта сабыла.

Һәр халықтың һүз сәнғәтен, туктауһыз үҫеш һәм үзгәрештәге даими процесс буларак, эзмә-эзлекле өйрәнеү, асылда, һәр заманға караған текстарзы йәмғиәттә әле һақимлык иткән идеология-тәғлимәт йөғонтоһо-нан йәки кыҫаларынан мөмкин булһанса азат караштан сығып, берзәй киммәтле һәм берзәй әһәмиәтле итеп, ниндәйзер осорзарзы, тематик йүнәләштәрзе йәки жанрзарзы ”ақ таптар” итеп калдырмай, ғәзел өйрәнеүзән ғибәрәт. Был бик етди һәм мөһим, катмарлы мәсьәлә.

Текстың, язма әзәбиәттеке булһынмы, фольклорзыкымы, ысын мәғәнәһендә йәмғиәттә йәшәй башлауы уның нәшер ителеуенән башлана тиһәк, хата булмаҫ. ”Үле” текст йәмғиәттең ижтимағи фекере күренешенә әүерелгәндән һуң ”герелә”. Ләкин һәр язма үз вақытында, күп осракта үз илендә нәшер ителеү мөмкинлегенә эйә була алмай. Бының үз сәбәптәре бар. Был язмышка айырыуса төрлө тематик йүнәләштәге жанр һәм тематик йыйынтыктар дусар булуысан. Улар араһында үз илендә төрлө сәбәпле тыйылған, кулдан-кулға күсерелеп йөрөтөлгән ирекле поэзия үрнәктәре айырым урын алып тора. Н.П.Огарев тарафынан 1861 йылда Лондонда нәшер ителгән ”Русская потаенная литература XIX столетия” тигән бил-

дәле йыйынтык рус һүз сәнғәтендә был төр башмаларзың иң тәүгеләренән һанала¹. Сит илдә нәшер ителгән ундай йыйынтыктар байтак кына: "Солдатские песни" (Лондон, 1862), "Свободные русские песни" (Берн, 1863), "Вольный песенник" (Женева, 1870) һ.б. Улар замананың азат йыр-шиғрият өлгөләре булып тороулары менән киммәт, халык араһында рәсми идеология, руханиһар тарафынан тыйылған, юк ителергә дусар булған миһарһты һаклаулары менән мөһим.

Әлбиттә, ирекле поэзия өлгөләрен эротик йөкмәткеле текстар катламынан тыш күз алдына килтереп булмай. Һүз сәнғәтенәң был өлкәһенәң мөһимлегенә АКШ һәм Европа илдәрендә эротик поэзия өлгөләренәң һәм уларзы өйрәнәүгә бағышланған ғилми тикшеренәүзәрзәң күп һанда нәшер ителәүе дәлил булып тора².

Сит илдә нәшер ителгән башкорт йыр поэзияһы өлгөләренән әлегә безгә мәғлүме Германияла беренсе донъя һуғышында хәрби әсирлектә булған башкорт һалдаттарынан язып алынып, 1939 йылда нәшер ителгән йырзәрзы Тарих, тел һәм әзәбиәт институты ғилми сәркәтибе Әхәт Сәлиһов "Ватандаш" журналында баһтырып сығарткайны.

Укыуһыларға тәкдим ителгән "Башкорт ғишык йырзәрзы" шөлкеме иһә һүз сәнғәтебеззәң ошо төрөнә караған өлгөләрзән безгә мәғлүмдәренәң тәүгеһе. Билдәле венгр ғалимы Армини Вамбери тарафынан Будапештта "Nyevltudományi közlemenyek" ("Тел ғилеме тикшеренәүзәрә") журналының 1883 йылғы ун етенсе томында нәшер ителгән был материалды 1998 йылда, ул вақытта БДУ аспиранты, әле Тарих, тел һәм әзәбиәт институтының ғилми хезмәткәре Буранбай Ильясов табып алып кайткайны. Был уникаль комар்த்தылар, һиһайәт, йәмәғәтселек хөкөмөнә сығыуға иреште.

Материал ғилми ентеклелеге менән айырыла, урынлаһтырылған йырзәр идея-әстетик тәбиғәте йәһәтенән киммәтле. 156 строфа башкорт ғишык йырзәрзы (журналда ул кыһкартылып бирелә) инеш мөкәлә менән башлана, һуңынан аңлатмалар бирелә. Ғәрәп графикаһындағы башкортса оригинал текстка йәнәш венгрса дүрт юллык тәржемә урынлаһтырылған. Һуңынан, Березин хрестоматияһынан 10 строфа йыр өлгөһә урынлаһтырылып, уларға ла аңлатма бирелә. Материалдың азағында глоссарий за бар. Башкортса оригиналдарзың кайһы берзәрәненәң конспектив характерза башкарылығы, кабаланыңкырап язып алыныуы ла тойола.

Шуһыһына иғтибар итергә кәрәк: сит илдә сыккан тәүге рус ирекле поэзия өлгөһә 1861 йылда баһылһа, ошо тип тағы башкорт һүз сәнғәте йәдкәренәң безгә мәғлүм булған тәүгеһе 1883 йылда донъя күрә. Көнбайыш илдәренән тотош христиан, славян халыктары диңгезе менән айырылған, етмәһә, улар өсөн башка динле башкорт мәзәниәте империя һакимы булған халыктыкынан артта калған тип кем әйтә алһын ошонан һуң? Шуға ла әлегә кәзәр дәрәслектәрзә, монография, мөкәләләрзә башкорт әзәбиәтенәң айырым күренештәрен, имеш, алдыңғы рус демократик фекере йөгөнтоһона дусар булып үсешәүе һакындағы фекерзәргә карашты үзгәртергә вақыт етмәнеме икән?

Мәғлүм, венгрзәр бөгөнгә Ватандарына беззәң яктарзан күһеп ултырғандар. Күп быуын венгр ғалимдары үз нәһел-нәһәбен төрки халыктары

¹ Рейсер С.А. Основы текстологии. — Л., 1978. С. 131.

² Русский эротический фольклор. — М., 1995. С. 5.

менән тығыз бәйләнештә караған. XIX быуат урталарынан улар һун төркизәре менән туранан-тура мөнәсәбәттә, ә Аттила милли етәкселәре тигән фекер киң тарала. XIX быуат азактарында язма комарткыларзы ентекле тикшеревү һөзөмтәһендә Д.Хвольсон, Д.Паулер һәм Т.Аурелдәр, венгрзар сығышы яғынан башкорт халкына иң яқын милләт булырға тейеш, тигән фекергә килә. Ошо сәбәпле венгр тикшеренеүселәре башкорттоң тарихи үткәне, мәзәниәте, физик тибы кеүек мәсьәләләр менән кызыкһына башлай. Был эшкә Кассель, Уйфальви, Гейза, Месаро кеүек ғалимдар айырыуса ихласлыҡ менән тотона. Уларзың төп кызыкһыныу өлкәләре булып башкорттарзың тел һәм антропология үзенсәлектәрен өйрәневү торған. Үззәренә кәрәк фәнни мәғлүмәттә, бер яктан, Юферов, Рычков, Березин, Паллас кеүек билдәле урыс ғилем әһелдәренәң нәшер ителгән хезмәттәренән алһалар, икенсе яктан, халықтың үзенән, тере башкарылышта ауыз-тел ынйыларын да туплагандар. Ошо изге эшкә зур өлөш һалған самими инсандарзың береһе этнограф Армини Вамбери. Ул Башкортостандың төрлө төбәктәренә ғилми сәйәхәт кыла, шул осорза укымышлы башкорттар ярзамында рәсми рәүештә кеше араһында башкарыу урынһыз тойолған, күп осракта язык иҫәпләнгән халыҡ поэзияһы йәдкәрзәрен язып ала.

Комарткыларзың кайһы берзәре, бәлки, бер-аз колакка яңғырашыһыз, хатта, билдәле дәрәжәлә, оятһызырак булып та күренеүе мөмкин — ундайзарын, әлбиттә, укыусыға тәкдим итә алмайбыз. Ләкин шуны аңлау мөһим: уны йырлаган һәм язып алған кешеләр был строфаларзы башкорт, ғөмүмән, мосолман кешеһе ишетер, тип уйламаған, бәлки, сит илдән килгән бер ғалим ни сәбәптәндәр кеше араһында әйтелмәгән такмак һәм йырзарзы язып алып йөрөй, тип кенә карағандарзыр.

Һөйөү поэзияһы, ғишык тотоу шиғриәте башкорт халыҡ ижадында ла, хәзәрге поэзиябызза ла лайыклы урын тотта. ”Ғишык шиғырзары” тигән баш астында ”Ватандаш”тың 1999 йылғы 6-сы һанында академик Ғайса Хөсәйенов Санкт-Петербургта В.В.Радлов фондында һақланған язмаларзан бер ни тиклемен һайлап нәшер иткәйне.

Будапештта нәшер ителгән текстарзан күренеүенсә, Вамбери Башкортостандың бер нисә төбәгендә булған. Бында Калмаш, һакмар, Базы, Сәрмәсән буйзары телгә алына. Шул ук вақытта саф фольклор, йәғни халыҡ ижадының сағыу өлгәләре булып строфалар менән бергә язма әзәби традиция үрнәктәре лә ярайһы ук тулы сағылыш тапқан. Язма текстар шәкерттәрзәң йәдкәр дәфтәрзәренән күсерелгән булырға тейеш. Ошонан ғына сығып та, язма әзәби башкорт йыр поэзияһының XIX быуаттың икенсе яртыһында ук халыҡ араһында киң таралыш табып, популярлыҡ яулауы хақында һүз алып барырға мөмкин. Мәсәлән, күрше казак халкының язма йыр поэзияһы XX быуат урталарынан ғына киң юлға сықканын онотмаһка кәрәк.

Текстарзы географик яктан шартлы рәүештә ике төркөмгә бүлергә мөмкин:

I. Калмаш циклы: 1—77-се һәм 102—118-се строфалар;

II. Сәрмәсән циклы: 125—156-сы строфалар.

Әлбиттә, һәр бүленеш шартлы. Мәсәлән, I циклда 60-сы строфала:

”Һакмар за кистем илендән, Бик тәрән ере билендән...”, 109-сы строфала ”Яңы Базы буйзарында” кеүек географик атамалар осрай. 115-

се строфа — тотош язма эзэби традиция күренеше. II циклда иһэ 140-сы строфала ”Карғалыккай буйы куш усақ” тигән юл бар. Бындай шартлы бүленеш нис кенә лә был комарткыларзың тик ошо төбөктәрзең генә мирасы тигәнде аңлатмай. Бүленеш текстарзы тикшергәндә уңайлырак булһын өсөн тәкдим ителә, сөнки характерзары буйынса ла, тематик йәһәттән дә был төркөмдәр, беззең карашка, бер-береһенән айырылып торғандай тойола.

Шәкерттәрзең йәдкәр дәфтәрзәрәнән алынған язма-эзэби традиция мирасына караған өлгөләр 78—101-се, 119—124-се, шулай ук 63-сө, 115-се, 144-се строфалар буларак нәшер ителгән. Әлбиттә, бында ла кәтғи рәүештә кайһыһы строфа саф язма эзэбиәткә, кайһыһы фольклорға карай тип киҫкен бүленеш яһау максатка ярашлы булмаҫ. Материалдың абсолют күпселеге халык ижады йәдкәрзәрәнән ғибәрәт булыуы шик тыузырмаһа ла, бында язма-эзэби йыр традицияһының фольклор ерлектән айырымланып, үзаллы йүнәләш алыу процессына шаһит булыуыбыззы хәтерзән сығарырға ярамаҫ.

Текстарзың үзенсәлектәре булып, уларзың Изел-Урал буйы дөйөм иҫке төрки эзэби телендә язылыуына карамаҫтан, башкортса язылыштары, йәки Дим һөйләше өсөн характерлы булған ”ҫ” өнөн кулланыу миҫалдары осрай. Бынан сығып, йырзарзы язып алғанда венгр ғалимына халкыбыззың кайнар йөрәкле егеттәре ярзам итеүе хақындағы фекергә килеп була. Мәҫәлән, 7-се строфала ”усағында”, ”косағында” һүззәре, 12-се строфала ”ука сук” һүзе каты ”сад” хәрәфе менән баҫылған.

Күп осраған хаталарға килгәндә, текстарзы нәшер иткән вақытта ғәрәп хәрәфтәрәнең нөктәләрен айырмау сәбәпле, буталыу иң йыш осраған күренеш. ”К” хәрәфе урынына ”ф”, ”б” урынына ”н” хәрәфен куйыу осрактары текстағы хаталарзың иң еңелдәре. Ике һүззе бергә кушып языу йәки бер һүззе ике, хатта өскә бүлеу осрактары ла бар.

Йырзарзың йөкмәткеһе Ғ.Б.Хөсәйенов әзерләп баҫтырған шәлкемдәгеләргә ауаздаш булыуы, халкыбыз араһында ғишык йырзарының, эротик поэзияның ярайһы ук киң таралған булыуы хақында һөйләй. Элекке идеологик (шәриғәт канундары, коммунистик мораль) калыптар йәмғиәттә тоторокло стереотипик фекерләү рәүеше тыузырыу сәбәпле, был төр шигриәт әлегәсә ғилем яктыһынан ситтә кала килә тиһәк, хата булмаҫ. Окшашлыктарзы дәлилләү өсөн бер нисә миҫал килтерәү урынлы булып.

В.В.Радлов фондынан:

Ағизелкәйзәрзе кисер инем,
Уртаһында һал булһа.
Коштар кеүек осоп кайтыр инем,
Һөйгән йәрем миңең һау булһа.

Йәки:

Ағыл да коштоң, ай, балаһы
Ике лә генә булмаҫ, өс булып.
Егет кенә кеше дәртле булып,
Дәрттәрәнән ашһа, хур булып.

А.Вамбериҙыкы:

Ағизелкәйзәрзең өстөндә
Ебәк кенә баулы һал бара.
Һал аркаһында бер кыз бала
Кил үзекәй(емә) тип ялбара.

Йәки:

Ак карсыға коштоң балаһы
Бәйләнеп тороп бауза үлер.
Якшы атаның балаһы
Коралдарын йәйрәп яуза үлер.

Баш мәкәләһендә язғанынса, А.Вамбери был строфаларзы Кама, Сәрмәсән, Һакмар йылғалары буйзарында йәшәгән башкорттарзан язып алған. Шуға ла бында килтерелгән йырзарзы ниндәйзер бер генә төбәктең мирасы тип карарға ярамай. А.Вамбери Дунай һәм Тиса йылғалары буйында көн иткән венгрзарзың башкорт йырзарына окшаш мотивлы йырзары менән бик кызык сағыштырыузар за килтерә. Без иһә, үз нәүбәтебеззә, XIX быуаттың һуңғы сирегендә язып алынған такмактарзың варианттары әлегәсә халык араһында киң таралған булыуына бер миҫал килтерергә йөрәт итәбез:

Эт йөнөнән шарф бәйләп
Ура муйындарыңа.
Кеше түгел, эт тә кермәс
Һинең куйындарыңа.

Вамбери за:

Бер көн төндә төш күрзем
Шәл бәйләнең муйыныңа.
Зифа буйым хәләл итеп,
Нисек керзем куйыныңа.

Күреүебеззә, бер үк фекер кабатлана — муйыңа уралған шәл/шарф һәм муйың.

Һүззе йомғаклап, шуны әйтергә кәрәк: А.Вамбери нәшер иткән материал текстологик йәһәттән тел тейзергәһез. Материалды урынлаштырыр алдынан, мәсьәләне һәр яклап ентекләп яктыртқан баш мәкәлә, һуңынан һәр строфа венгрсаға һүзмә-һүз тәржемә ителгән дүртюллык менән төп текст, уларға ентеле комментарий һәм глоссарий урынлаштырылған. "Ғишык йырзары" башкарылыш йәһәтенән бөгөнгә академик фән критерийзарына тулыһынса яуап бирә.

Башкорт ғишык йырзары

(*"Тел ғилеме тикшеренеүзәр", 17-се т., 1883, Будапешт*)

Бейек таузарға ут һалдым,
Янып кына ките тау буйлап.
Уң як биткәйендән үпкән инем,
Һул як битең калды һулкылдап.

Йәнекәйем, һинең бишмәтең
Билдәрәндән түбән биш сөйәм.¹
Валлаһи за тиһәм, язык булыр,
Билхәкикәт — һине бик һөйәм.

Баксаларға қояш төшәлер,
Алуан-алуан² емеш бешәлер.
Алуан ғына емеш бешкәндән һуң
Шул матурзар иҫкә төшәлер.

Бейек кенә таузың башында
Ташка ғына баһып булмайзыр.
Һез матурзарзы күрмәйенсә,
Өс сәғәт кенә түзеп булмайзыр.

Ут яналыр за ефелдереп,
Бер матурзың усағында.
Үлһәм дә шәһит үләм
Һин матурзың косағында.

Сәләм язым һинә, кабул күрә кыл.
Мөбәрәк әлең³ алып бөтә күр.
Ялыкканда язайым бер-ике юл,
Янып торған йөрәккә ял була ул.

¹Үлсәм берәмеге.

²Тәлгәш.

³Кулыңа.

Алма ағастары булһасы,
Таянмаҫ инем талдарға.
Үз йәргенәкәйем булһасы,
Ялынмаҫ та инем яттарға.

Бер көн төндә төш күрзем,
Шәл бәйләнең муйыныңа.
Зифа буйым хәләл итеп,
Нисек керзем куйыныңа.

Ак калпактарың ука сук,
Укаларың алһаң, йәме юк.
Һин һылыузан башка сабырзарым юк,
Һинән башка торор хәләм юк.

Өскәйемә кейгән бишмәтем,
Буй-буй булып уның буяуы.
Ир баштарына ни эш төшмәс,
Һис белгертмәҫ егет уяуы.

Калмаш та буйынан берәү килә,
Ак калфак бауы — ал тасма.
Кушылыр ғына булһаң куш буйыңа,
Кушылмаҫ та булһаң алдатма.

Һары ла һары, ай, һап-һары,
Төштәрәмдә күрзем мин һине.
Төштәрәмдә күреп ғашик булдым,
Үлмәй тороп ташламам һине.

Актыр ғына миңең беләгем,
Күктәр миңең беләгем.
Теләгән теләгем булһа кабул,
Басылыр ғына ине йөрөгем.

Казандарзан Мәскәү күренер микән,
Баскыстарға менеп караһам.
Йүгереп кенә килеп сығыр микән,
Былбыл ғына булып һайраһам.

Был донъяларзың ожмаһы —
Мәзрәсәләрзең босмағы.
Икенсе лә ожмах шулдыр безгә,
Һин һылыукайзарзың косағы.

Ағизелдең арьяғында
Күгәрәпкәй торған тау микән?
Ғандуғастарым һайраһана
Иән һылыузарым иҫән-һау микән?

Йөрәктәрең ауыртһа,
Базарзан алып алма аша.
Һин ташлаһаң да мин ташламам,
Ғазраил йәнем алмаһа.

Алтын ғына булып ағайым,
Көмөш кенә булып тамайым.
Үзкәйзәрең миңә булмағас,
Янып торған утка яғайым.

Баксаларза гөлдәр бөтөрмө,
Араһынан былбыл үтерме?
Үзен генә күреп һүз бөтмәгәс,
Языузар менән һүз бөтөрмө?

Укаларзан калған избауың⁴
Бәйләһәнә миңең муйыныма.
Зифа ла буйыңды хәләл итеп
Ятһана миңең куйынымда.

Бейек кенә таузың башында
Боролоп кына үскән бер үлән.
Үзкәйзәре киткән, һүзе калған,
Иҫкә төшкән һайын бер үләм.

Ефәк кенә ыштуф⁵ бил косар,
Матур ғына егет күз кыҫар.
Матур ғына егет күз кыҫкастын
Күз кыҫмаған кыззы гүр косар.

Алтындарзан мисәт басманым
Почта қағыззаны булмағас,
Эстәренә бүләк һалманым
Серкәйзәрендә белә алмағас.

Зифа ғына буйың, затлы телең,
Кара кашың, ак йөзөң!
Һинең генә өсөн мин үләмен,
Мәхрүм итмәһә миңең бер һүзем.

⁴Изәү бауы.

⁵Штоф, билбау.

Сымылдыккайзарза ак ука,
Тартмаһана, һылыу, өзөрһөң.
Төндәрзә суп-суп үберһөң,
Көндөззәрзә нисек түзәрһөң.

Ак келәттәрзәң ишеген
Йүгереп кенә килеп типһәнә.
Мине лә, һылыуым, бик һөйһөң,
Ауызымдан һурып үпһәнә.

Языукайзар язып хат ебәрзәм
Сургучтар менән мисәтләп.
Һис кешеләргә фаш итмәйсә
Үзкәйзәрәң укый күрһәнә.

Ағизелдең аръяғында
Ефәк кенә булып һал бара.
Ефәктәрзән йомшак кыз бала,
Китмә, аҫакай, тей зә ялбара.

Сынаяктарза — йөшел сәй,
Эсмәнем лә эсем көйгәнгә.
Языу за язып хат ебәрзәм,
Билхәжикәт, һине һөйгәнгә.

Талдан ғына тамсы тамалыр,
Һыу төбөндә камалыр.
Һыуһағанда һурып үпһөң,
Һыуһындарың шунда каналыр.

Бара инем юл менән
Туп итеп төштө бер алма.
Искә лә һанға һис алманың,
Суп итеп үпте бер кыз бала.

Ғыйыл бесән сапманым
Йәмле лә Калмаш буйында.
Сыккан да йәнем шунда сыкһын,
Шул матуркайзарзың куйынында.

Мендемкәй лә аттың алаһын,
Өс уралып сыктым еремде.
Осраған сакта берәр үпһәм,
Ғәйеп тимәс инем языкты.

Сыбар ғына йөшелкәй лә өйрәк,
Йөзөпкәй лә йөрөй буз булып.
Егәттәрзәң күнелен тапмағас,
Ник йөрөйһөң матур кыз булып.

Кара ғына кашым, куй күзем,
Исәпләп сыкһам күп һүзем.
Күптер әле ап-аккай миңә һүзем,
Исәпләп үк тапкай бел үзәң.

Баксаларза базыян сәскәһе,
Башкайзарын сәпсек өзмәһен.
Исән булһак бер қауышырбыз,
Минән өмөттәрәң өзмәһөң.

Баксаларға кереп мин эшләйем,
Гөл сыбыктарын йөшләйем.
Һөймәймен түгел, бик һөйәмен,
Вақыт тар за түгел, нишләйем.

Ай, йәнкәйем, йән генәйем,
Куймаһана буш тәнемде.
Матуркайзарға қауышһам,
Корбан итер инем малымды.

Ишегем алды куш кайын,
Япрак кына ярыр йыл һайын.
Һөйгән генә йәрәң матур булһа,
Ғишыккай ғына артыр көн һайын.

Ерәнсәй генә атым ялдарын.
Үреп һалдым киккеләп⁶.
Һөйгән генә йәрәң матур булһа,
Хәләл булһын биргән малдарың.

Һакмар за кистем илендән,
Бик тәрән ере билендән.
Иртән — исемдә, кис — төшөмдә,
Һөйә алманым нәзекәй билендән.

Кашкынаң нәзек кәләмдән,
Акылдарың артык эзәмдән.
Акылың булһа аңдарһың,
Язып әгләм иткән сәләмдән.

⁶Суклап.

Нарыкай тургай һазға куна,
Һыу һалкыны менән осорға.
Егет матурзары төндә йөрөр,
Кыз матурын һайлап косорға.

Тәзрәнән үтә ай күрзем,
Баһма сыбар тай күрзем.
Һөйгән йәрзән айырылдым тип,
Көн-төн илап йөрөгән йәр күрзем.

Аласа бер үрзәк, ак үрзәк
Оса ла ғына микән күл буйлап.
Аласа ла шаршау эстәрәндә
Ята ла ғына микән күзе уйнап.

Бейек кенә таузың баштары,
Кыззарыңдың кыйғас каштары.
Кыззарзың да кыйғас кашын күрәп,
Яналыр за йөрәк баштары.

Ат бәйләнем кылғанға,
Аткынайым биле талғанға.
Бер ултырамын да, бер торамын,
Йөрәккәй генәм янып барғанға.

Аркаларза кәкүк сақыра,
Хәбәрзәре төшөр илдәргә.
Кем сәләмдәрен кем еткерһен
Үз генәйем һөйгән йәрзәргә?

Юл буйкайзарында йырлаган
Аяктары кызыл күгәрсен.
Етә алһаң, етеп үберһең,
Етә алмаһаң, йығылып үлерһең.

Көмөш кенә кашык, һабы нәзек,
Тотмаһана кулың бешерер лә.
Ғишыклыккай хәле яман икән,
Янып кына торған утка төшөрөр лә.

Күпрек кенә алды күк сәсәк,
Күкһенәй генә аттың азығы.
Уйнай ғына торғас берәр үпһәм,
Булыр ғына микән язығы.

Кан урынлашты минең бауырыма,
Тәнемдәгеләкәй тамырыма.
Шул матурға төшкән ғишкым
Етер, буғай, минең ғүмеремә.

Булһа талип мулланың
Хуш дәүләте ул булыр.
Нәһаһ⁷ керһең куйынына,
Караңғы кис нур булыр.

Битен куйһа битенә,
Һалыр нәфис кулына.
Һылай-һыйпай ятыр ул
Мамык кеүек тәненә.

Ак көмөшкә окшаған
Нәфис шөкрат тәндәре.
Шәкәр менән бал кеүек
Ауызының тәмдәре.

Талиптарзың тауышы
Миҫле⁸ һайрар һандуғас,
Ғашик булып ни ғайза,
Куйынына кереп ятмағас.

Талиптарзың бармағы
Кәләм тотоп егелер.
Талип өсөн һәр даим
Ғәзиз йәнең өзөлөр.

Талиптарзың йөрөүе,
Беленмәйзәр басканы.
Ғашик булып бармағас,
Артык унан асқаны.

Талиптарзың салмаһы
Яңы яуған кар кеүек.
Талиптарзың йөззәре
Яңы тыуған ай кеүек.

Был донъяның дәүләте
Талип берлә табылыр.
Йөрәгеңә ғишык төшһә,
Ялкын булып яндырыр.

⁷Капыл, уйламайынса.

⁸Кеүек.

Ишек алкайзары алмағас,
Киҫеп алдым алма булмағас.
Алдым ғына кәләм, яззым сәләм,
Иөрәккәйзәрәм сызай алмағас.

Бурлат кына күлмәк, ал етен
Янкай ғына уны уйған.
Кашкынайың кара, йөзөң куйы,
Исемдәрең матур кем куйған.

Һауаларза оскан аккоштон
Канат оскайзары күк микән?
Һинең менән кауышырға
Араларза азна күп микән?

Бейек кенә таузың башында
Һалкын ғына шишмә күп булыр.
Һылыу ғына янкай күңелеңде
Һыуытыусы дошман күп булыр.

Кызарып кына қояш сыққанда,
Сықмаһана күзкәй бешерһең.
Минең генә ғишкым һиндә булһа,
Янған утка һикереп төшөрмөн.

Озон ғына таузың астында
Ер еләге нисек бешә икән?
Һинең генә кеүек зифа йәрзәр
Нисек тороп, нисек үсә икән?

Таяна ғына торған таяғымдың
Нәзек баштары курғашлы.
Ғишықлык хәле ауыр икән,
Иөрәккәйгә қандар урнашты.

Бейек кенә таузың башында
Ука ғына төслә бер үлән.
Төштәрәмдә күрһәм әлхәл⁹ булам,
Уянып кына етһәм бер үләм.

Изеү баузарың укалы булһын,
Оскайы суклы булмаһын.
Һөйәмен тигән булаһың,
Һөйөүзәрәң хәйлә булмаһын.

Йөзөңдә әйләне күңел тик¹⁰,
Сәсенде қылды сөнбөл тик,
Үзенде қылды былбыл тик,
Итеп фазыл¹¹ биғәйәт¹².

Ки ак якут кеүек балкып,
Ике садрың¹³ тора қалкып.
Кейә күлмәк уштин балкып,
Нуры алдың ғәләмәте.

Айза минең қызыл алмам,
Ки һинән һис күңел алмам.
Бар иһә тапманым әүләң¹⁴,
Ки һинән ғәйре қыз алмам.

Қара һауыттарың көмөштөр,
Қәләмдәре уның қамыштыр.
Иәшле генә йәшкә кәләм қашқа,
Әй, хозайым, аллаһ, кауыштыр.

Гөл баксаларына керер инем,
Гөл баксаларына буялам.
Төштәрәмә керһең, ай, қыуанам,
Йоқоларымдан илап уянам.

Йока ғына йәшел быяла,
Йөзгенәйем һинән ояла.
Йөзгенәйем һинән оялһа ла,
Иәнкәйләрәм һине һөйә лә.

Қызлар ғына қызыл кейерзәр,
Ак төймәнән ука тиәрләр.
Қызлар ғына белән дуслар булһаң,
Иәш балалар кеүек һөйәрләр.

⁹Хәлһез.

¹⁰Кеүек.

¹¹Затлы, матур.

¹²Мөмкин түгел.

¹³Түш.

¹⁴Әүләң.

Сылтырап кына аккан шишмөгө
Базыян ғына һалдым бүртмөгө.
Был ауылдарза бер матур бар,
Сэбэп табып булмай үпмөгө.

Һауаларза оскан аккошто,
Алырға атаһым килә.
Йоколарымдан күрөп һушланмай,
Куйындарыңа ятаһым килә.

Ерэнсэй зә аттың елеме
Һул яғында булыр һағышы.
Егетмен тигән егеттәрзең
Кеҫәнәндә булыр емеше.

Эсер генә инем бал булһа,
Янған йөрәкләргә ял булһа.
Һис тә һүззәре булмай калыр,
Сәсе сәскә бәйләнгән булһа.

Һауаларза оскан бер үрзәк
Һыу өҫтөнә төшөп һағыныр.
Һөйгән дә йәрең матур булһа,
Робағизар әйтеп һағыныр.

Һауаларза оскан аккоштоң
Канат оскайзары көйзөргән.
Был донъяларза бар микән,
Кыз балалар кеүек һөйзөргән.

Ак келәткәйзәрзең аркаһы,
Ак келәттә бер үз генәһе.
Мин янынан киткәндә
Бузлап калды күңел генәһе.

Күк күгәрсен кеүек төшөр килеп,
Байзың кызы барыр койоға.
Йән теләгәндәрен алмай калһа,
Егеттәрзең күңеле бойоға.

Карғалыкай буйы куш уҫак,
Куш уҫаккай башы куш йозак.
Был ауылдарза бер матур бар,
Гонаһ булмаҫ микән кушылһак.

Түбәтәйләрең түбәһе,
Түбәләре кызыл төлкөлө.
Элгәре лә күңелем һизгән ине,
Йәр булаһыларың билгеле.

Ак келәттәрзең алдында,
Бер матурлар берйән¹⁵ алыша.
Аулак кына булһа, күп һөйләшә,
Кеше булһа, ысбур¹⁶ һөйләшә.

Иртән генә торзом таң менән,
Ситән генә үрзәм тал менән.
Ак келәт эсе аулак икән,
Ашаттылар йыуаса бал менән.

Төндә генә төнәп йөрөһәм,
Ашатырзар микән баллы как.
Төнлә генә йөрөп тотолһам,
Ебәрерзәр микән ярлыкап.

Һауаларза оскан ак өйрәк
Ағизелдән төшөп ком ашай.
Беззең хәтерзәрзе тапқан кыззар
Кейүзәргә барһа йөз йәшәй.

Өйөм түбәләре трансә,
Киблаларзан оскан ел аса.
Был өйләрзә бер матур бар,
Уйнап-көлөп күңелемде аса.

Урай ғына урай сабырға,
Сәрмәсэн буйы кеүек ер булмаҫ.
Инәләрзән тыумаҫ, тыуһа тормаҫ
Һинәң кеүек зифа йәр булмаҫ.

Кашкайзарың кара кәләмдән,
Буйғынайкайзарың зифа әзәмдән.
Һин тыумағанһындыр инәнән,
Осоп төштөң микән һауанан!

¹⁵Курзык.

¹⁶Спор, бәхәс.